

Az alapeljárás felei

Felperes: Subdelegación del Gobierno en Gipuzkoa – Extranjería

Alperes: Samir Zaizoune

Rendelkező rész

A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, és különösen annak a 4. cikke (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését és 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállam olyan szabályozása, mint amelyről az alapügyben szó van, amely valamely harmadik országbeli állampolgár ezen állam területén való jogellenes tartózkodása esetén a körülményektől függően vagy bírság kiszabását, vagy a kiutasítás elrendelését helyezi kilátásba, és e két intézkedés egymást kölcsönösen kizárja.

⁽¹⁾ HL C 93., 2014.3.29.

A Bíróság (harmadik tanács) 2015. április 23-i ítélete (a tribunal de grande instance de Nîmes [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jean-Claude Van Hove kontra CNP Assurances SA

(C-96/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 93/13/EGK irányelv — Tisztességtelen feltételek — Biztosítási szerződés — 4. cikk, (2) bekezdés — A szerződési feltételek tisztességtelen jellegének értékelése — A szerződés elsődleges tárgyára vonatkozó feltételek kizárása — Valamely ingatlan kölcsönre vonatkozó szerződés alapján fizetendő összegek átvállalásának garantálását célzó feltétel — A kölcsönvevő teljes munkaképtelensége — E garanciából való kizárás valamely kereső vagy nem kereső tevékenység végzésére vonatkozóan elismert képesség esetén)

(2015/C 205/12)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Nîmes

Az alapeljárás felei

Felperes: Jean-Claude Van Hove

Alperes: CNP Assurances SA

Rendelkező rész

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely biztosítási szerződésben kikötött és a kölcsönvevő teljes munkaképtelensége esetén a hitelező részére fizetendő összegek átvállalásának biztosítását célzó feltétel csupán annyiban tartozik az e rendelkezésben szereplő kivétel hatálya alá, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja:

— egyfelől, hogy e feltétel, tekintettel az azt tartalmazó szerződés együttes természetére, általános rendszerére és kikötéseire, valamint jogi és ténybeli összefüggéseire, az említett együttes valamely alapvető elemét határozza meg, amely – mint ilyen – jellemzi azt, és

- másfelől, hogy az említett feltételt világosan és érthetően fogalmazták meg, azaz a fogyasztó számára nemcsak nyelvtani szempontból érthető, hanem a szerződés átláthatóan feltünteti azon mechanizmus konkrét működését is, amelyre az érintett feltétel utal, valamint az e mechanizmus és a többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt, oly módon, hogy e fogyasztó pontos és érthető szempontok alapján értékelhesse a számára ebből eredő gazdasági következményeket.

(¹) HL C 142., 2014.5.12.

A Bíróság (hatodik tanács) 2015. április 23-i ítélete (a Varhoven administrativen sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – GST – Sarviz AG Germania kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(C-111/14. sz. ügy) (¹)

(Közös hozzáadottértékadó-rendszer — 2006/112/EK irányelv — Az adósemlegesség elve — Héafizetésre kötelezett személy — A beszerző vagy igénybevevő általi téves héabefizetés — A szolgáltatásnyújtó héakötelezettsége — A héa-visszatérítés szolgáltatásnyújtóval szembeni megtagadása)

(2015/C 205/13)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Varhoven administrativen sad

Az alapeljárás felei

Felperes: GST – Sarviz AG Germania

Alperes: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Rendelkező rész

- 1) A 2010. december 7-i 2010/88/EU tanácsi irányelvvel módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 193. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a hozzáadottérték-adó megfizetésére csak a szolgáltatást nyújtó adóalany köteles, ha a szolgáltatást abban a tagállamban található állandó telephelyről nyújtották, ahol ezt az adót meg kell fizetni.
- 2) A 2010/88 irányelvvel módosított 2006/112 irányelv 194. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé a tagállami adóhatóságok számára, hogy hozzáadottértékadó-fizetésre kötelezettnek tekintsék a szolgáltatásnyújtó állandó telephelyéről teljesített szolgáltatásnyújtás igénybevevőjét, ha mind az előbbi, mind pedig e szolgáltatások igénybevevője ugyanazon tagállam területén letelepedett adóalany, még ha a szolgáltatások ezen igénybevevője, tévesen azt feltételezve, hogy a szolgáltatásnyújtó nem rendelkezik állandó telephellyel ezen államban, már megfizette ezt az adót.
- 3) A hozzáadottértékadó-semlegesség elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy megtagadja a szolgáltatásnyújtótól ezen általa megfizetett adó visszatérítését, míg e szolgáltatások igénybevevőjétől, aki ugyanezen szolgáltatások után szintén megfizette az említett adót, azon indokkal tagadják meg az adólevonási jogot, hogy nem rendelkezik megfelelő adóügyi dokumentummal, mivel a nemzeti szabályozás jogerős adóellenőrzési határozat megléte esetén nem teszi lehetővé az adóügyi dokumentumok korrekcióját.

(¹) HL C 142., 2014.5.12.